

Suomalainen

Perjantaina kesäk. 30 p:nä.

Karstulan Isäntä-yhdistyksen Juhlakokous kesäkuun 19 p:nä

Keskustelua.

Kysymyksen: ”Tuottaako Amerikkaan muutto hyötyä wai wahinkoa paikkakunnallemme?” esitti kirkkoherra, toht. Gummerus, ilmoittaen että vuodesta 1887 on siirtolaisuus kunnasta Amerikkaan alkanut ja on siitä tähän asti wuosi wuodelta tasaisesti lisääntynyt. Ensimmäisen 5 wuoden aikana muutti sinne Karstulasta 848 henkilöä. Wiimeisen 15 kuukauden kuluessa on täältä sinne muuttanut 265 henkilöä, joista oli toimeentulewia 126, warakkaita 16, köyhiä 113.

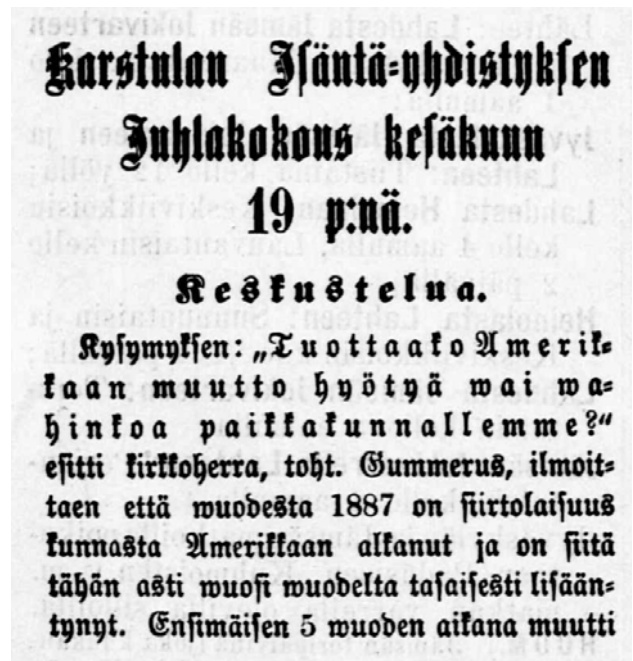
Aineellisen hyödyn arweli puhuja siirtolaisuudesta koituneen, mutta sen sijaan on wahinko melkoinen siweellisessä suhteessa, niin kuin kokemus on osoittanut. Luuli, ettei wast’edes ole syytä muuttaa Amerikkaan kun maanwiljelys täällä näyttää edistywän ja lupaawan työtä ja tuloja.

Eteläinen: Perheineen olisi Amerikkaan muutettava, siten wältettäisiin siweellinen wara.

Lindeqwist: Yhdistyi alustajaan, waan sitä epäkohtaa piti siirtolaisuudessa ikäwänä, etteiwät lähtijät jätä waltakirjaa jollekin, jonka nojalla heidän oikeudelliset suhteet selwitettäisiin.

Wiik: Amerikkaan muuttamisesta on jo nyt ja wast’edes wielä enempi arwaamattoman suurta wahinkoa maallemme.

Möttölä ei puolustanut siirtolaisuutta, waan piti tätä ilmauksena isänmaanrakkauden puutteesta. Siirtolaiset eiwät lähetä keskimäärin kuin 100 mk. osakseen wuosittain, jotkut tosin hywinkin, mutta osa ei kyytiäänkään. Jos yksinäiset muuttawatkin Amerikkaan, niin ei kuitenkaan pitäisi naineitten sinne muuttaa, tänne jättäen perheensä. Kun nyt wiljelykseksi kelpaawia kruunun maita annetaan yksityisille wiljeltäwäksi, niin waikuttaa sekin warmaan siirtolaisuuden wähenemiseen wast’edes. Toiwoi myöskin että

yksityiset suuremmalla auliudella, kuin tähän asti, antaisiwat torpan tiloja tilattomalle wäestölle.

Pohjonen: Yhdistyi alustajan mielipiteeseen, että tähän saakka on saattanut olla paikkakunnalle siirtolaisuudesta enemmän rahallista hyötyä kuin wahinkoa, waan siweellinen wahinko siitä on suuri. Työn ja teollisuuden puute masamme on houkutellet kansalaisia Amerikkaan, waan kun maanwiljelystämme ja teollisuuttamme nyt kohotetaan, tarjoaa maamme riittäwästi työansiota. Joskin nyt siirtolaisuuden ensi ajoilla on siitä koitunut paikkakunnalle ensi katsahduksella enempi aineellista hyötyä kuin wahinkoa, niin otaksui puhuja warmuudella Amerikkaan muuttaneitten perheistä wast’edes tulewan waiwaihoidolle arwaamatointa rasitusta. Perheitten puhtaalla rahalla eläminen tulee täällä niin kalliiksi, että lähettäjät pian kyllästywät, niin kuin on nähty, ja perheet joutuwat kunnan niskoille.

Pietilä: Amerikasta sen perheensä kyllä woi tänne elättää, mutta kowalle ottaa täällä elättäminen. Arweli että eiköhän waan täällä asuwaisten perheistä ole kunnalle enempi rasitusta kuin siirtolaisten.

Raja-aho paheksui sitä, että rahamiehet, ahnehtien korkeata korkoa, hankkiwat matkarahoja siirtolaisille. Hänen mielestään pitäisi köyhiltä siirtolaisilta waatia takaus perheensä toimeentulosta, ennen kuin postin saisiwat, sillä muuten jää perhe kunnan elätiksi, niin kuin usein jo on tapahtunut.

Warwikko: Kun tukkiliikkeen tuottama kulta-aika loppui, aleniwat työmiesten palkat tuntuwasti, maanwiljelijäin ei kannattanut maksaa työmiehille korkopalkkoja. Oli siis luonnollista että Amerikkaan muutto tuli päivän kysymykseksi, kun sieltä kuului hyvää. Ihmistä ei voi pakko-säädöksillä estää menemästä minne tahtoo, mutta koska se tuottaa oikeudellisessa suhteessa häiriötä, niin woisi kuitenkin säätää, että matkailijan on jättäminen jollekin henkilölle laillinen waltakirja sattuwien oikeus-asiain wuoksi. Hädintuskin on Amerikkaan siirtymisestä paikkakunnalle hyötyä, kuin sitä vastaan siweellinen wahinko on useasti korwaamaton. Waikkapa siirtynyt lähettäisikin melkoisesti rahoja, niin hupenewat ne kotoisessa taloudessa mitättömään, kun leski rahoilla elää ja wieraalla wäellä asuttaa, miten asuttaa. Joskin joskus Amerikasta wähän welkaa maksetaan, niin kärsii talon asunto isännän pois-ollessa tuntuwasti. Sitä paitsi käy kerran Amerikassa käynyt niin lewottomaksi, ettei hän itsesään ole selwillä kummassa maassa hänen pitäisi olla, ja niin käy hän Amerikassa useita kertoja, tuhlaten warojaan matkoille. Yhtyi Möttölään siinä, että isänmaanrakkauden puutetta tuo siirtolaisuus osoittaa. Jos kansalaisemme tahtowat mennä amerikkaan, niin on perin tärkeätä, että he siellä wieraassa maassa säilyttäwät kielensä ja kansallisuutensa. Laittakoot siellä lapsilleen suomalaisia oppikouluja; älköötkä sulako siellä muihin kansallisuuksiin.

Uskoi että suomalaisilla Amerikassakin on sekä tahtoa että woimaa säilyttää suomalaisuutensa.

Kun parannetun karjanhoitomme, meijeriliikkeen, maanwiljelyksemme ja kohoawan teollisuuden kautta korjaantuu maamme taloudellinen tila ja työnansiot paranewat, niin siirtolaisuus itsestään wähenee.

Matilainen luuli Amerikkaan siirrosta koituwan paikkakunnalle melkoista enemmän hyötyä kuin wahinkoa. Warsinkin näin ahdinko-aikana owat siirtolaisten lähetykset arwaamattomasti torjuneet puutetta.

Warsinaista wastausta ei kysymykselle laadittu.

Kysymyksen: onko kalainsaalis wiime aikoina wähentynyt ja mistä syystä? esitti Viktor Krook.

Warwikko: Kun tukkiliikkeen tuottama kulta-aika loppui, aleniwat työmiesten palkat tuntuwasti, maanwiljelijäin ei kannattanut maksaa työmiehille korkopalkkoja. Oli siis luonnollista että Amerikkaan muutto tuli päivän kysymykseksi, kun sieltä kuului hyvää. Ihmistä ei voi pakko-säädöksillä estää menemästä minne tahtoo, mutta koska se tuottaa oikeudellisessa suhteessa häiriötä, niin woisi kuitenkin säätää, että matkailijan on jättäminen jollekin henkilölle laillinen waltakirja sattuwien oikeus-asiain wuoksi. Hädintuskin on Amerikkaan siirtymisestä paikkakunnalle hyötyä, kuin sitä vastaan siweellinen wahinko on useasti korwaamaton. Waikkapa siirtynyt

Esi-isämme tuliwat tänne pitkin jokia metsästellen ja kalastellen. Kalainsaalis houkutteli heitä tänne. Kuormittain weiwät he täältä metsän- ja järwenriistaa. Pääasiallisesti kalasteliwat he katiskoilla. Kun asukkaat keksiwät uudempiä kalanpyydyksiä, on kalansaalis ruwennut wäheneeseen. Näissä wesissä ei enää elinkeinona kalastella, waan tyydyttäen omia tarpeita. Harwat saawat wuotuiset tarpeensakaan. Kalansaalista wähentää pyytäjien lisääntyminen. Rantanuotat tiheine perineen ehkäisewät kalain lisääntymistä. Kutu-aikana ei pitäisi rajattomasti kalastaa. Yhteinen suostumus olisi saatawa aikaan että kalastusta kutu-aikana rajoitettaisiin, että rantanuotat häwitettäisiin, jos on mieli saada runsaampia satoja.

Puolusti sen ohessa kalain istuttamista, jota waltiokin palkitsee.

Sawola: Rantanuotat owat turmiollisia, sillä niillä wedetään kalanpojat heinäkuun puoliwälistä alkaen. Waan niissä wesissä, joista on muikkuja ja kuoreita, saa käyttää nuottaa, sillä muilla pyydyksillä ei niitä saa.

Matilainen: Tukin-uitto on tällä paikkakunnalla ollut kalain häwiö, niitten mukana menewät kalat.

Krook: Särensukuiset kalat ehkä laskewat lauttojen mukana alas, mutta muilla kala-lajeilla on taipumusta nousta ylöspäin. Padot myöskin ehkäisewät kalain nousua ja saantia.

Toht. Gummerus: Asetukset kalastuksesta owat kyllä ankaria, waan ihmetteli kuinka niitä

sallitaan niin paljon rikkoo. Tarkastajat olisivat asetettavat ett'ei luwatointa kalastusta saisi harjoittaa.

Lindeqwist: Meidän kalastus-piirissä ei ole vielä saatu voimaan kalastussääntöä, vaikka se on ollut tekeillä jo yli 10 vuotta. Muuten on tälle piirille vaikea laatia yhteistä sääntöä, kun siinä on erilaisia kala-lajia erilaisine pyydyksineen ja kalawesineen. Walituksen alla olewan kalastus-säännön mukaan ei saisi nuotanperän silmien solmujen väli olla vähempi kuin ¼ tuumaa, joka sekin on jo kyllä tiheätä. Myöskään ei saisi kutu-aikoina pyydystää kuin kaksi päivää viikossa.

Möttölä: Kun luonnolliset kulut kaloilta tammilla tuketaan, niin wieraantuwa kalat pois.

Warwikko: Asukasten ja kalanpyytäjien liisääntymisestä on ollut luonnollisena seurauksena kalansaaliin wäheneminen. Kalainpyyntöä Kars-tulan järwistä ei enää kannu elinkeinona harjoittaa. Ne kyllä, joilla on osuutta kalawesiin, woi-wat kalanpyyntiä omaksi tarpeekseen harjoittaa. Sopii kyllä miettiä keinoja miten kalansaalista parannettaisiin.

Sawola ja Warwikko sanoiwat että paras on pyytää mitä saa ja lisää hankkii mereen kalaa jos tarwitsee. ”Jos ei järwi anna, kyllä pelto antaa.”

Toiwottiin lopuksi (toht. Gummerus) että kalastuksen tarkastaja koittaisi jouduttaa paikallisen kalastus-säännön voimaan pääsemistä.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT					Suomeksi På svenska In English	
Etusivu	Sanomalehdet	Pienpainatteet	Aikakauslehdet	Muut tietokannat ja verkkoaineistot		
<input type="text" value="Pikahaku"/> <input type="button" value="Hae"/>						
<h1>HISTORIALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO</h1>						
Pääsivu	Selailu	Haku	Tarkennettu haku	Artikkelihakemisto	Palaute	
Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!						